

Esittelyssä PRINT TEAM

KIRJOITTAJA: KAPA ERONEN

“Juu duu jotakin, sinähän se mainosmies olet.” Yli 30-vuotisen mainosurani aikana tuo lause on tullut tutuksi, kun asiakas tarvitsee tyhjän ikkunan tai seinän peitoksi jotain, millä erottua kilpailijoista. Paitsi myyntiä, alalta on kokemusta myös asennuksesta, painamisesta, tulostamisesta, jälkikäsittelystä, suunnittelusta ja viimeiset kymmenen vuotta yrittämisestä.

Miten kaikki alkoi

Vuonna 1984 kauppaopistosta valmistuneiden nuorten miesten ainoa oikea duuni oli kauppatamkustaja. Niinpä suuntaan niinkin seksikkäälle alalle kuin toimistotarvike-edustajaksi, piirinä Itä-Suomi. Tulipa Itä-Suomen kunnanvirastot tutuiksi ja näin jälkepäin ajateltuna, se oli jonkin sortin sosiaalisen kanssakäymisen korkeakoulu, koska ei ollut kännyköitä, internettiä tai sähköpostia. Myyntityö oli sitä, että oltiin rohkeita ja marssittiin yritysten ovesta sisään, esiteltiin itsensä ja tuotensa. Ja joskus ennen tuote-esittelyä oli lennetty jo takaovesta pihalle. Kun tarpeeksi usein painui takaisin, niin yleensä jo viidennellä kerralla sai asiansa esille ja jotain jopa myytyä.

Vuonna 1986 astelin voittajan elkein lahtelaisen mainossomistamon ovesta sisään ja sieraimiin leijuva tarrantaustapaperin, vai olisiko ollut liiman tuoksu, vei jalat alta. Ko. yritykseen oli hankittu markkinoille ilmestynyt sensaatio: 297 mm leveä tarraleikkuri, jossa oli jopa 5 fonttia! Ja perimmäisessä huoneessa tuoksui silkkipainajille tuttu tinnerin haju.

Kuvien valmistus seripainossa ja lähinnä suurien kuvien valmistaminen kiinnosti. Suoritin jopa seripainajan tutkinnon 3-vuotisella oppisopimuskoulutuksella, johon kuului mm Tampereen Hervannassa suoritettavat opetusjaksot. Seripainamisesta ei opettajilla ollut juurikaan osaamista, joten pyysivät minua pitämään käytännön painamiseen liittyvät opetustunnit. Edelleenkin alalle ei oikein ole saatavilla koulutusta.

90-luvun lama painettiin töitä pienellä porukalla ja oma seri-

painaminen ja liuottimien parissa vietetty aika alkoi jo riittää. Kunnes silloiset Fespa-messut Amsterdamissa avasivat silmät: markkinoille oli tullut suurkuvatulostimia, joissa aineisto siirtyi sähköisesti tietokoneelta ripin kautta tulostimelle. Ei siis tarvinnut enää tehdä filmejä, silkkipainoseuloja ja painaa väri kerrallaan. Messuilla luotiin jo siihen aikaan tärkeitä kontakteja, joiden kanssa edelleen tehdään kauppaa, autetaan tarvittaessa ja vaihdetaan ajatuksia mainosmaailmasta.

Kun tinnerin hajusta päästiin, astui tilalle elektrostaattisen tulostamisen aikakausi, joka myös käytännössä tarkoitti myös uuden ATK-mallin opettelua pikavauhtia. Emme osanneet silloisen hyvän ystävänä ja nykyisen tiimini tuotantopäällikön kanssa laittaa edes Macia päälle, vaikka tilauksia oli jo sisällä. Ei ollut yksi eikä kaksi auringonlaskua, jota katseltiin röökiä vetäen takapihalla ja miettien, miten saadaan kaikki valmiiksi. Silloin Freehand oli softien ehdoton ykkönen ja sen opetteluun ei tosiaankaan ollut youtubea eikä juurikaan muita mahdollisia oppimiskanavia. Maalaisjärki ja intohimo riitti. Uskon myös vahvasti siihen, että Adoben softien oppiminen oli huomattavasti helpompaa, kun oli Freehand kaluttu viimeiseen versioonsa.

Suurkuvatulostuksen kasvu

Suurkuvan kasvu oli nopeaa ja silloinen työnantaja päivitti koneita nopealla syklillä. Olimmekin varmaan suurkuvamarkkinoilla Suomen kolmen kärjessä pitkään. Halusin kuitenkin nähdä alaa laajemminkin ja siirryin maahantuojan palkkalistoille. Pian huomasi olevani auringonsuojakalvojen tuotepäällikkö päämiehenäni iso globaali yritys. Ajanjakso, joka kesti viittisen vuotta, oli mielenkiintoinen ja pääsin kiertämään ympäri Suomea ja maailmaa oppimassa asioita ns. toiselta puolen pöytää. Suuri rikkaus oli tutustua materiaalien valmistukseen ja ymmärtää niiden monipuoliset käyttömahdollisuudet.

Maahantuonnissa kouluttauduin myös sydäntäni lähellä olevaa asiaan eli auton yliteippauksiin. Käytyäni ympäri Eurooppaa materiaalin valmistajan eri kursseja ja työmaita, päätettiin lan-

seerata Suomeen yliteippauskurssit. Kyseiset kurssit nauttivat edelleen suurta suosiota ja suosittelinkin niitä kaikille, jotka ovat asiasta kiinnostuneita. Youtubesta voi toki katsoa ja opetella, mutta oikeat materiaalivalinnat ja asennustekniikat oppii vasta maahantuojien sekä tehtaiden auktorisoitujen kouluttajien opeilla.

Työmatka Lahden ja Helsingin välillä alkoi tuntua pitkältä, kun sitä kertyi vuodessa 60 000 km ja jonkinlainen mielenvikainen halu nähdä omien käsien jälkiä ohikiitävissä autoissa ja mainostauluissa sai minut taas siirtymään eteenpäin.

kapasiteettia, niinpä soitin entiselle työnantajalleni ja sain heidän koko tulostinarsenaalin käyttööni viikoksi 24/7. Tuona aikana ei sitten juurikaan nukkunut. Toimituksen deadline oli viikko. Mutta homma hoitui kun koko läheisverkosto osallistui talkoisiin.

Aika kului vauhdilla ja muutto isompiin tiloihin oli väistämätöntä edessä. Kasvuvauhti oli sen verran kova, että uudetkin tilat jäivät pian pieniksi. Apu löytyi läheltä, kun samasta rakennuksesta vapautui lisää tilaa. Myös oma perhe alkoi työskennellä entistä tiiviimmin yrityksessä.

Autoteippien tekoa vuosien takaa. Ensimmäinen väri (yellow) menossa tarralle. Punahousuinen Pentti Tuominen, painokoneen takana Kapa Eronen.

Yrittäjyys

Kollega vuosien takaa ehdotti, että lähtisin heidän kelkkaansa ja toteuttaisin unelmaani Lahdessa yrittäjälmeellä ja suhteellisen pienillä investoinneilla. Taustalla olleella yhtiöllä oli miltei kaikki tarvittava tulostusarsenaali takataskussaan ja se helpotti käyntiinlähtöä huomattavasti.

Aluksi pieni autotalli, mac ja jälkkäripöytä, siinä sitä oli ihmettelemistä ensi alkuun, että mitähän tuli tehtyä. Teippasin autoja ja rakensin mm. messuja Helsingissä yötä päivää, samalla rakentaen vanhoja verkostojani Lahdessa ja Päijät-Hämeessä. Puolisen vuotta aloituksesta tein mittavan kaupan, vaikka en omistanut edes tulostimia. Emoyhtiön koneilla ei ollut silloin

Print Team

Kesällä 2017 syntyi päätös irtaantua emoyhtiöstä ja osakekauppojen myötä yritys siirtyi täysin omiin käsiin. Samalla muutettiin yrityksen nimeksi Print Team Finland Oy. Tiimityö, jokaisen työpanoksen ja ammattitaidon kunnioittaminen ja yrityksen kehittäminen yhdessä ovat Print Teamin tärkeimpiä arvoja, kuten myös hyvät suhteet sidosryhmiin ja alan muihin toimioihin. Team-sana ei siis ole turhaan yrityksen nimessä.

Print Teamin toinen itsenäinen tilikausi katkesi maaliskuussa ja liikevaihdossa tuleme tekemään ennätyksen. Työllistämme tällä hetkellä täysipäiväisesti 9 alan ammattilaista, nuoria ja entisiä nuoria, miehiä ja naisia sekä lukuisia alihankkijoita.

Jäsenyritysesittely.

Tulevaisuudelta odotan nuorten esiinmarssia ja siihen olemme panostaneet. Kokeneemmat voivat vielä opettaa jo hyviksi todettuja menetelmiä ja vastaavasti nuoret tuovat mukanaan raikkaita uusia tuulia. Tuleville Fespa-messuillekin otan mukaan yrityksen kolme nuorinta mukaan tutustumaan, mitä ala on maailmalla ja ehkä löytämään uusia ratkaisuja ja materiaaleja.

Itse seuraan tällä hetkellä, kuinka alan isot yritykset ostavat pienempiä yrityksiä, joissa on omat tinkimättömät yrityskulttuurinsa, mutta ne pakotetaan samoihin prosesseihin sen sijaan, että hyödynnettäisi jo toimiviksi todettuja ratkaisuja. Tästä seuraa väistämättä väärinymmärryksiä, tehottomuutta ja tyytymättömyyttä.

Olen myös sitä mieltä, että parhaat asiakasratkaisut myydään, kun myyjällä on alalta käytännön kokemusta esim. asennuk-

sesta. Oikean materiaalin valinta, asennuslämpötilat, tarkat mitat, asennusaika, kiinnitystarvikkeet jne. ei ole ihan yksinkertaista ja johtaa lisäksi usein vääriin hinnoitteluun.

”Juu duu jotakin”. Mainostaikurit, jotka kaivavat kuin jäniksen hatusta ratkaisten asiakkaalle parhaan mahdollisen ikkunateippauksen tai banderolliasennuksen paikanpäällä ja kaikille sopivaan hintaan, ovat katoava luonnonvara nykyisen tehokkuuden aikakauden mukanaan tuoman kohkaamisen myötä.

Henkilökohtaisesti arvostan näitä mainostaikureita korkeimmalle sarjatasolle.

-kapa-

Kahdella miehellä väri kerrallaan, pientä säätöä ei voinut painamisen aikana välttää mitenkään. Seula muuten pestiin aina tinnerillä.

Kaksi väriä painettu (yellow ja magenta), seuraavaksi cyan ja lopuksi musta. Sen jälkeen käsin muotoonleikkaus ja teippaus autoon. Purkkien määrästä voi päätellä kuinka paljon eri sävyjä oli käytettävissä.

